

Joanna Zawadzka

"Książki Edwarda Krasińskiego,
czyli o metodzie", Maria Prussak,
"Dialog" nr 1 (1980) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 23/4 (78), 299

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PRUSSAK Maria: Książki Edwarda Krasińskiego, czyli o metodzie. "Dialog" 1980 nr 1 s. 137-142.

Na podstawie wybranych prac Edwarda Krasińskiego: "Edmund Wierciński" (1960), "Wanda Siemaszkowa" (1963), "Teatr Jaracza" (1976), "Warszawskie sceny 1918-1939" (1976), rekonstruuje autorka koncepcję metodologiczną uprawianej przez krytyka historii teatru. Wskazuje wynikające z niej korzyści i niepowodzenia badawcze, określone konsekwentną selekcją materiałów, brakiem dystansu historycznego i wreszcie - sposobem narracji. Książki Krasińskiego, mimo pewnych ograniczeń interpretacyjnych, proponują trafne i wnikliwe analizy sytuacji teatru pierwszej połowy XX wieku.

BP/78/109

J.Zaw.

/II/ PRZYBYLSKI Ryszard: Grób klasycystyczny. "Teksty" 1979 nr 3 s. 22-39.

Obsesja śmierci wycisnęła piętno także na sztuce klasycystycznej: w licznych obrazach, rzeźbach, budowlach oraz w poematach opisowych. Autor omawia tę problematykę rozważając funkcję i znaczenie pustych grobów umieszczanych w klasycystycznych ogrodach.

BP/78/110

R.N.